

Sygn. akt I CSK 137/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa J. V. i E. V.-K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Transportu, Budownictwa i Gospodarki
Morskiej obecnie Ministrowi Infrastruktury i Rozwoju
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanego na rzecz każdej z powódek kwoty po 3600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej pozwanego Skarbu Państwa - Ministra Infrastruktury i Rozwoju od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 października 2013 r., wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.). Skarżący wskazywał, że sprawa o tożsame roszczenie między tymi samymi stronami została już uprzednio rozstrzygnięta przez Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 26 stycznia 2010 r., zatem pozew wniesiony w sprawie niniejszej przez J. V. i E. V.-K. powinien być odrzucony na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd odrzuca pozew na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Tożsamość roszczenia w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi w przypadku identyczności zarówno przedmiotu jak i podstawy sprawy. Prawomocny wyrok ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia między tymi samymi stronami (art. 366 k.p.c.). Z powagi rzeczy osądzonej korzysta tylko rozstrzygnięcie o żądaniu pozwu i nie obejmuje ona przesłanek tego rozstrzygnięcia. Powaga rzeczy osądzonej zachodzi wówczas, gdy sąd wyrokiem rozstrzygnął sprawę merytorycznie (uchwała SN z dnia 24 listopada 1966 r., III CZP 91/66, OSNCP 1967, nr 3, poz. 47). Jeżeli sąd ustosunkował się do żądania strony jedynie w uzasadnieniu wyroku, pomijając tę część w sentencji wyroku to strona, która nie żądała uzupełnienia wyroku może wytoczyć nowe powództwo o to roszczenie.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy, w których prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie sygn. akt I C [...] nie wymienia w komparycji J. V. i E. V.-K., jako powódek i nie zasądza na ich rzecz dochodzonych kwot, nie można uznać, że zawiera on rozstrzygnięcie o dochodzonym przez nie roszczeniu. Na pominięcie przez Sąd Okręgowy w wymienionej sprawie rozstrzygnięcia o dochodzonym przez nie roszczeniu,

tożsamym z roszczeniem dochodzonym w obecnej sprawie wskazują wprost pisemne motywy wyroku z dnia 26 stycznia 2010 r. Wyrok nie został w tym zakresie uzupełniony, co skutkowało odrzuceniem przez Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 6 grudnia 2011 r. sygn. akt I ACa [X.] apelacji wniesionej od niego przez E. V.-K., jako niedopuszczalnej.

Z tych względów, nie można podzielić stanowiska skarżącego, że zaskrzony wyrok wydany został w warunkach nieważności w następstwie merytorycznego orzekania w niniejszej sprawie, pomimo istniejącego prawomocnego wyroku rozstrzygającego o tożsamych roszczeniach powódek.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzekł jak w sentencji.

[aw]